

Sygn. akt I C 164/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Gajdecki

Protokolant Paulina Gordziejonok

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **A. H.**

przeciwko **D. Ś.** prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) **w J.**

o zapłatę

I. oddała powództwo w całości.

Sygn. akt I C 164/12

UZASADNIENIE

Powód A. H., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, w pozwie wniesionym w dniu 25 lipca 2011 r. domagał się zasądzenia od pozwanej D. Ś. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) D. Ś. w J. kwoty 1.506,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 czerwca 2011r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż zamówił u pozwanej usługę polegającą na montażu bramy garażowej uchylnej i z tego tytułu zapłacił kwotę 1.506,60 zł. Powód podniósł, że prawidłowy montaż bramy nie został wykonany zgodnie z umową z uwagi na dokonanie błędnych pomiarów przez pracownika pozwanej, w wyniku czego dostarczona brama okazała się o 10 cm za szeroka i nie mieści się w otworze garażowym. Powód wskazał, że poszerzenie otworu garażowego nie było możliwe z uwagi na osłabienie konstrukcji budynku, w którym znajduje się garaż. Powód podniósł, że wykonana usługa obciążona jest wadą istotną, której usunąć się na da i w związku z tym odstąpił od umowy. Powód podał, że mimo wezwania pozwana nie zwróciła mu kwoty wpłaconej za usługę.

W odpowiedzi na pozew (k. 34-37) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że powód złożył zamówienie na wykonanie bramy garażowej oraz jej montaż. Pozwana wskazała, że powód podał wymiary bramy i został ustalony termin montażu, za którą to usługę powód zapłacił. Pozwana podała, że po dostarczeniu bramy zgodnie z zamówieniem powoda montaż okazał się niemożliwy ponieważ pomylił się w wymiarach o 10 cm. Pozwana wskazała, że jej pracownicy zaproponowali powodowi podkucie ościeżnic garażu, na co powód nie wyraził zgody. Pozwana podała, że w związku z tym bramę pozostawiono powodowi. Pozwana podniosła także, że w związku z tym wystawiła fakturę korygującą o nie wykonany koszt montażu i kwotę 221,00 zł zwróciła powodowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Pozwana D. Ś. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) D. Ś. w J. na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej.

(okoliczność bezsporna)

W marcu 2011 r. powód zgłosił się do siedziby pozwanej i zamówił bramę uchylną do garażu wraz z jej montażem. Powód sam podał wymiary bramy, którą pozwana miała zamówić w firmie (...). Strony nie zawarły umowy w formie pisemnej. Pozwana w dniu 12 marca 2011 r. wystawiła powodowi fakturę VAT obejmującą dostawę i montaż bramy na kwotę 1.506,60 zł, która to kwota została przez powoda zapłacona.

dowód : faktura VAT (...) z adnotacją k. 16, zeznania świadków L. M. k. 56.o i M. K. k. 62-62.o, zeznania pozwanej k. 67.o-68, częściowo zeznania powoda k. 67-67.o

Po dostarczeniu bramy pracownicy pozwanej próbowali uzgodnić termin montażu. Po jego uzgodnieniu brama została dostarczona powodowi w celu montażu. Po dostarczeniu okazało się, że wskutek błędnych wymiarów podanych przez powoda przy zamówieniu brama jest o 10 cm za szeroka w stosunku do otworu garażowego. Pozwana zaproponowała powodowi rozkucie otworu wjazdowego lub zmniejszenie bramy. Powód nie wyraził na to zgody. Bramę pozostawiono u powoda.

dowód : pismo pozwanej z dnia 16.06.2011 r. k. 10-11, pismo pozwanej do powoda z dnia 01.04.2011 r. k. 13, zeznania świadka M. K. k. 62-62.o, zeznania pozwanej k. 67.o-68, częściowo zeznania powoda k. 67-67.o

Pismem z dnia 16 marca 2011 r. powód złożył reklamację z powodu niezgodności towaru z zawartą umową i wezwał do wykonania prac zgodnie z umową.

Pismem z dnia 01 kwietnia 2011 r. pozwana nie uznała reklamacji wskazując, że dostarczono bramę zgodnie z warunkami umowy, natomiast do jej montażu nie doszło wobec niezdecydowania powoda na warunki montażu. Poinformowała również powoda, że w związku z tym zostania wystawiona korekta faktury VAT obejmująca jedynie sprzedaż bramy garażowej.

dowód : pismo powoda z dnia 16.03.2011 r. z potwierdzeniem doręczenia k. 9, pismo pozwanej z dnia 16.06.2011 r. k. 10-11, kserokopii niedoręczonej przesyłki k. 12, pismo pozwanej do powoda z dnia 01.04.2011 r. k. 13, faktura VAT (...) z adnotacją k. 16, korekta faktury VAT (...) k. 17, faktura VAT (...) k. 18, zeznania pozwanej k. 67.o-68, częściowo zeznania powoda k. 67-67.o

W dniu 05 kwietnia 2011 r. pozwana wystawiła korektę wcześniejszej faktury i wystawiła nową obejmującą jedynie zakup bramy garażowej bez usługi montażu na kwotę 1.285,35 zł. różnica wynikająca z kwoty zapłaconej przez powoda i faktury z dnia 05 kwietnia 2011 r. została powodowi zwrócona.

dowód : pismo pozwanej do powoda z dnia 01.04.2011 r. k. 13, faktura VAT (...) z adnotacją k. 16, korekta faktury VAT (...) k. 17, faktura VAT (...) k. 18, zeznania pozwanej k. 67.o-68, częściowo zeznania powoda k. 67-67.o

Sąd zważył co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporne było, że strony zawarły ustną umowę o dostarczenie i montaż bramy garażowej uchylnej, jak również, że powód zapłacił pozwanej wynagrodzenie w wysokości 1.506,60 zł. Strony łączyła zatem umowa o dzieło uregulowana przepisami Tytułu XV Księgi trzeciej Kodeksu cywilnego.

Zgodnie z art. 6271 k.c. do umowy zawartej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie, z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą ani zawodową, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej. Bez wątplenia zlecone pozwanej w ramach realizacji umowy o dzieło dostarczenie i montaż bramy garażowej mieściło się w zakresie działalności prowadzonego przez D. Ś. przedsiębiorstwa. Bezspornym jest również, że powód nie prowadzi działalności gospodarczej, w ramach której miałby dokonać tego zamówienia, a towar i usługa została zamówiona do własnego użytku powoda. W związku

z powyższym do zawartej przez strony umowy mają odpowiednie zastosowanie przepisy Ustawy z dnia 27.07.2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (...) w myśl art. 6271 kc.

Powód zwrócił się do pozwanej o usunięcie wady i wykonanie umowy, składając tym samym reklamację wykonanej usługi, która nie została uznana przez pozwaną.

Zgodnie z art. 8 pkt 4 ustawy konsumenckiej jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narząłaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; przy czym od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia.

Wskazać również należy, że zgodnie z art. 4 pkt 1 Ustawy z dnia 27.07.2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (...) sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową, zaś w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. W związku z zawartym w powołanym przepisie domniemaniem powód zwolniony był z konieczności wykazania okoliczności niezgodności wykonanego dzieła z umową i otrzymania towaru niepełnowartościowego. Tym samym to na pozwanej ciążył obowiązek obalenia powyższego domniemania i wykazania, że stwierdzone wady nie istniały w chwili dostarczenia towaru (z którego to obowiązku pozwana się wywiązała).

Niewątpliwie też wada polegająca na niedopasowaniu bramy garażowej do otworu wjazdowego stanowi wadę istotną, uniemożliwiająca korzystanie z towaru i wykonania w całości usługi.

Istotnym zatem było ustalenie warunków ustnej umowy zawartej przez strony albowiem w zależności od jej treści ziszczała się możliwość skutecznego odstąpienia od niej przez powoda, a tym samym żądanie zwrotu zapłaconej ceny. Ponieważ żaden z warunków umowy nie został potwierdzony w formie pisemnej (poza bezsporną zapłatą przez powoda kwoty 1.506,60 zł) Sąd w tym zakresie oparł się na zeznaniach świadków L. M. i M. K., którym Sąd przydał walor wiarygodności. Szczególnie istotne były zeznania świadka L. M., jako osoby przypadkowej, całkowicie obcej dla obu stron i w żaden sposób z nimi nie związanej. Z zeznań tego w pełni obiektywnego świadka wynika w sposób jednoznaczny, że to powód podał wymiary bramy, która miała zostać zamówiona i zamontowana przez firmę pozwaną. Zeznania tego świadka znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka M. K. i pozwanej, którzy wykluczają okoliczność dokonywania pomiarów przed złożeniem zamówienia. Zeznaniami tych osób jako spójnych, logicznych i wzajemnie zgodnych Sąd przydał walor prawdziwości, dokonując w oparciu o nie ustaleń faktycznych.

W świetle powyższych okoliczności Sąd uznał, że dostarczony przez pozwaną towar (brama garażowa) był zgodny z umową zawartą przez strony, zaś do montażu bramy nie doszło wskutek błędnych wymiarów podanych przez powoda i odmowy przyjęcia propozycji ewentualnych sposobów dopasowania bramy do otworu garażowego.

Pozwana przy tym dokonała korekty wystawionej wcześniej faktury i zwróciła powodowi część uiszczonej ceny w zakresie nie wykonania usługi montażu – w myśl art. 494 k.c.

Oceniając pozostały materiał dowodowy wskazać należy, iż Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego. Są one sprzeczne z zeznaniami innych świadków, w tym przede wszystkim L. M.. Również z dużą ostrożnością Sąd ocenił nadto zeznania D. H.. Świadek ten bowiem jest żoną powoda, a w związku z czym miała ona powody aby składać zeznania na jego korzyść. Ponadto świadek nie posiadał wiedzy na temat warunków umowy stron. Przesłuchanie świadka J. K. nie było możliwym ponieważ świadek zmarł (fakt ten jest znany Sądowi również z uwagi na inne toczące się postępowania, w tym postępowania w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku po świadku).

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów przedłożonych przez strony. Dokumenty te nie budzą wątpliwości, co do swojej autentyczności oraz zgodności z odzwierciedlonym w nich stanem faktycznym. Ich wiarygodność Sąd ocenił

również pod kątem ich wzajemnych relacji oraz zgodności z zasadami logiki. Stanowią one spójną i logiczną całość, wzajemnie się uzupełniają, nie były one kwestionowane przez strony.

Reasumując Sąd za bezzasadne uznał roszczenie powoda zarówno co do kwoty roszczenia głównego, jak i żądania odsetek.